

Posudek vedoucí na diplomovou práci Bc. Kláry Daňkové *Mezinárodní den žen v paměti jedné rodiny*, FHS UK 2019

Klára Daňková si jako téma své diplomové práce zvolila prožívání jednoho konkrétního svátku, Mezinárodního dne žen, v jedné konkrétní rodině. Tento výběr je přitom velice dobře promyšlený, neboť vychází z autorčina dlouhodobého badatelského zájmu a reflektuje zevrubné přemýšlení, jak toto téma uchopit. Z původně příliš širokého záběru se totiž autorka rozhodla zaměřit na samotné jádro toho, proč ji tento svátek zajímá především, totiž na vlastní rodinnou tradici jeho slavení.

Již tím jsou předznamenány dva specifické rysy této práce. Prvním je bezesporu její mikro-perspektiva, pohled jedné rodiny, čímž autorka vybočuje z mnohem častějšího zaměření podobných prací, které se zabírají oslavami svátků ve vztahu k vládnoucí ideologii a ve vztahu ke společnosti. Druhým rysem je perspektiva insiderská, totiž fakt, že se autorka rozhodla provést výzkum ve své vlastní rodině.

Navzdory tomu, že si tím výchozí výzkumnou pozici nepochybně ztížila, domnívám se, že autorka obě výzvy zvládla. Zatímco své insiderství jakož i svůj vlastní vztah k tématu podrobně reflektuje v metodologické části práce, zároveň velice dobře provedla i klíčový orálně historický výzkum ve své rodině, to vše na základě relevantní teoretické literatury vztahující se právě k orálně historickému studiu rodinné paměti.

Největší klad předložené diplomové práce pak spatřuji právě v její *ryze* orálně historické povaze: jelikož se jedná o výzkum jedné rodiny, která nedisponuje žádným rodinným archivem, a cílem práce bylo vysvětlit prožívání jednoho svátku a vznik rodinné tradice, musela autorka ve stěžejní 3. kapitole pracovat skutečně „jen“ s pořízenými rozhovory, což se jí daří výborně. Interpretáční kapitola pak graduje nejen popisem, kterak každá narátorka na vznik tradice vzpomíná jinak, ale autorka navíc provádí i rekonstrukci jejich vyprávění a nachází odpověď na otázku, proč tomu tak může být. Díky této mikro-perspektivě jedné rodiny se jí daří ukázat, že narátorky mohou strukturovat své vyprávění a prožívání času i jinak než podle historických milníků, jak jsme na začátku výzkumu – já i autorka – předpokládaly.

Přes toto pozitivní hodnocení si dovoluji vznést alespoň jednu otázku do diskuze: jakkoli se domnívám, že se největším nástrahám insiderství – totiž neschopnosti skutečně interpretovat získaná svědectví – autorka ubránila, na str. 18 zmiňuje tabuizovaná témata, kterým se jakožto členka rodiny, znala kontextu, rozhodla raději vyhnout. Mohla by však autorka alespoň během obhajoby naznačit, o jaká témata se jednalo? Domnívá se autorka, že by tato témata mohla nějakým zásadním způsobem pozměnit závěrečná zjištění této práce?

Závěrem se domnívám, že Klára Daňková nepochybně disponuje schopnostmi samostatně provést kvalitní orálně historický výzkum a zasadit jej do kontextu soudobých dějin. Zároveň musím dodat, že práce je dobře napsaná a až na minimum překlepů neobsahuje žádné chyby. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm **výborně (1)**.